

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Archontio Presbytero. 374.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Archontio Presbytero. 374.

Virtus & secundas & aduersas res ornate consuevit: doctrina autem illarum ornamentum, harum autem portus esse videtur. Quocirca si ambas quispiam obtinere possit, præclarè se res habebit. Si autè alterutra desideretur, virtutem eligere præstat. Optimum enim esse, quàm videri, me quidem iudice præstantius est.

Hermينو Comiti. 375.

Mirifica quædam de te ij, quibus conspectu tuo frui contigit, vbique decantant, nempe quòd, cùm mansuetudinis decus atque ornamentum sis, atque affusum vultui tuo pudorem habeas, eos tamen, qui peccare instituunt, oculorum grauitate deterreres, sic nimirum te comparans, vt iis, qui rectè atque integrè viuunt, serenum ac placidum vultum, iis autem, qui desidio torpent, horrendum ostendas. Illum enim iis, quibus iniuria fit, profers: iis autè, qui iniuriam inferunt, obtendis. His igitur admirandis virtutum dotibus, vir admirande, in perperuum vttere.

Incerto. 376.

Qui vnà cum aliis magnis & admirandis nominibus, diuinæque ipsius naturæ magnificentiam, vt licet, significantibus, etiam Verbum vocari dignatus est, verba non odit, nec sapientia sapientiam abdicat: verum tum demum & illa, & hanc extra sacrosancta sepra relegat, cum vitium laudant, atque idolorum cultum tuentur. Quòd si nihil horum faciant, & eas amplectitur & admittit, & sacris cõuentibus contubernales ac commensales efficit.

Germano Comiti. 377.

Non qui externos barbaros vincit, hic victor merito vocandus fuerit, sed qui in testinum voluptatũ bellum cõficit. Multi

Αρχοντίω πρεσβυτέρω. ποδ.

Ἡ μὲν ἀρετὴ καὶ τὴν εὐημελίαν καὶ τὴν δυσημελίαν κοσμεῖν ἐβάθην. ἡ δὲ παιδείωσις, τῆς μὲν δοκεῖ κόσμος εἶναι, τῆς δ' ὄρμος. εἰ μὲν οὐκ ἀμφοῖν ἔχειν δυνατὸν, εὖ ἂν ἔχοι. εἰ δὲ θάτερον λείπεται, ἀμεινον ἐλέσθαι τὴν ἀρετὴν. τὸ γὰρ εἶναι τῷ δοκῆν ἀριστον παρ' ἐμοὶ κριτῆ ἁρετιμώτερον.

Ερμίνω κόμητι. ποε.

Θαυμάσια πνα φεῖ σὸδ οἱ τ' οἷς θείας ἀπολαύσαντες ἀειάδουσι, ὅτι ἡμερότητος τυγχάνων ἀγαλμα, καὶ ἐπανθῆσαν ἔχον τῷ πνεύματι τ' ἀφῶ τῷ βλοσυρῷ τ' οφθαλμῷ, τὸς πλημμελεῖν ἀσθητικῶς ἀσθητικῶς, τὴν μὲν γαλιλίαν τοῖς ὀρθοῖς βίβσι, τὸν δὲ φόβον τοῖς ῥαθύμοις ἐπιδεικνύμενος. τὴν μὲν γὰρ τοῖς ἀδικουμένοις ἀσπείρεις, τὸν δὲ τοῖς ἀδικούσιν ἐφοπλίσεις. καὶ τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, ἀφ' ἑτέροις τοῖς θαυμαστοῖς τέττης πλεονεκτήμασι.

Μετὰ τῶν ἄλλων ἐπανουμιῶν τῶν μεγάλων καὶ θαυμασῶν, καὶ τ' θείας αὐτῆ φύσεως τὴν μεγαλοσπεύειαν ὡς ἐδέχεται σημεῖων τῶν λόγων κληθῆναι κατὰ ξιῶσας, ἔμοι τὸς λόγους, ἔδδ ἡ σοφία τὴν σοφίαν ἀπικρύψει. ἀλλὰ τότε καὶ κείνης, καὶ ταύτῃ τὴν ἔξω ἱερῶν ἀειβάλλαν ἀπελαύει, ὅταν τὴν κακίαν ἐπαυῶσι, καὶ τ' εἰδῶν λολατρεῖαν συγκροτῶσι. εἰ δὲ μηδὲν τέτων ποιοῖεν, καὶ ἀσπάζεται ἡ ἀσπείρειται, καὶ τοῖς ἱεροῖς συλλόγοις σωσῶν τῆς ποιῆ καὶ ὁμοτραπέζης.

Γερμανῶ κόμητι. ποζ.

Οὐχ ὁ τὸς ἔξωθεν βαρβάρους νικῶν, προπαύχρος ἂν εὐκότως καλοῖτο, ἀλλ' ὁ πῖν ἔσω πόλεμον τῶν ἡδονῶν χειροῦ.